

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

duben 2019

Postní aktivita

Na Kalvárii odevzdáváme křížky s postními úkoly, které se podařilo uskutečnit.

foto: Vít Horník

S příchodem Popeleční středy nastalo postní období. Díky o. Josefovi v něm opět nechybí aktivita pro všechny farníky. V kapli u Božího hrobu jsou tři košíčky označené děti, mládež a dospělí. V každém z nich jsou křížky a na nich rozmanité úkoly nebo snad rady, doporučení či předsevzetí, která lze začlenit do naší životní a duchovní praxe. Zahrnují např. praktickou pomoc bližním, úklid, modlitbu, ochotné plnění domácích úkolů u dětí, ale i učení se vděku a úsměvu na tváři. Nejedná se o lehké úkoly, ne nadarmo jsou na kříži... Každý si může v neděli z košíku vylosovat svůj kříž. Úkol na něm se pak snaží dělat alespoň po dobu daného týdne... Po splnění pak můžeme křížek zapíchnout následující neděli do připraveného modelu Kalvárie a poté si vzít další.

Připadá mi zajímavé, že názory dospělých farníků na tuto aktivitu se různí. Jedni ji vítají a považují ji za výzvu, která je alespoň v postním období motivuje pozměnit životní přístup. Úkoly plní rádi a často, křížků v Kalvárii jim přibývá. Další si vždy křížky vyzvednou s předsevzetím, že je plnit chtějí, nicméně ve shonu pracovního týdne často zapomenou nebo se to zkrátka nepodaří, a tak se jim buď doma kupí křížky – to pokud si vezmou další a doufají, že příští týden splní jeden navíc – nebo skončí s jedním křížkem, který ne a ne uskutečnit. Jiným pak připadá celá tato aktivita, řekněme, zbytečná. Necítí potřebu cizího zásahu do svého svědomí tímto způsobem.

Chtějí si jít v postním období vlastní duchovní cestou, a proto si zkrátka křížky neberou.

Naše rodina se svým přístupem řadí do první kategorie – nadšení a vděční za výzvu, avšak s křížky jsme trošičku takzvaně na štíru, čili máme doma již docela slušnou Kalvárii. Jsou na ní vždy navíc nějaké nesplněné křížky, které čekají, až je s čistým svědomím budeme moci přesunout na Kalvárii do kostela. Velice však tuto postní aktivitu oceňuji i z pohledu rodiče. Konečně je tu nějaká jiná autorita, která přinutí mé dcery uklidit si pokojíček nebo si udělat včas domácí úlohy. A funguje to dokonale, nedá se z toho vykrotit jen tak. Dcera nebyla jednu neděli na mši, proto jsem vylosovala křížek za ni. Srdce mi poskočilo upřímnou radostí, když na křížku stálo: Uklid' si pokojíček. Dcera se však nenechala zaskočit. Prohlásila, že když si křížek nevytáhla sama, tak neplatí. Jaké však bylo její zklamání, když si další neděli sama vytáhla další křížek s úkolem: Ochotně splň každý úkol, který ti rodiče dají. Já jsem samozřejmě na nic nečekala a znovu jsem ji požádala o úklid pokojíčku. Inu, Boží mlýny zkrátka melou...

Ať chceme nebo ne, vyburcuje nás farní postní aktivita minimálně k zamyšlení. Úkoly na křížcích, stejně jako ty v životě, sami nezvládneme. Potřebujeme Krista, Krista Ukřižovaného, Krista Vzkříšeného. V tom je naše obrovská velikonoční naděje. =kh=

Slovo úvodem

Milí farníci,

na konci letošního února jsem byl s deváťáky z naší církevní školy na exkurzi v koncentračních táborech Osvětim a Březinka. Bylo to poprvé, co jsem navštívil taková místa, a bylo hrozné vidět, v jakých podmínkách tam byli lidé nuceni žít, co všechno tam museli vytrpět, a hlavně jak nelidsky se tam lidé chovali k jiným lidem.

Nejvíce mi ale uvízlo v hlavě, když jsem slyšel o tom, že někteří z těch, kteří přežili tuto hrůznou zkušenost, místo aby měli radost ze života, z toho, že se jim podařilo všechny útrapy přestát, tak často trpěli zvláštním syndromem: trápila je otázka, proč zrovna oni přežili, když mnozí z jejich příbuzných či lidé „lepší a schopnější než oni“ tam zahynuli. Byli i tací, kteří dokonce zažívali pocit viny kvůli přesvědčení, že žijí „díky“ smrti ostatních. Například Primo Levi napsal: „Stydíš se, že žiješ místo někoho jiného? Místo někoho štedřejšího, citlivějšího, užitečnějšího, moudřejšího, cennějšího, nežli jsi Ty? ... Není to více než podezření, ba dokonce pouhý stín podezření... Je to podezření, ale ono v nás hlodá, uhnízdilo se hluboko v nás jako červotoč, a přestože není viděno zvnějšku – hlodá a drásá.“

A ve mně to vyvolalo otázky typu: „Proč právě mě Bůh ušetřil takového krutého utrpení a nelidského zacházení? Čím jsem si zasloužil, že jsem to nemusel zažít na vlastní kůži, že žiju v době a v zemi, ve které se máme dobře, ve které nejsou války, ve které máme všeho dostatek? Jak to, že se mám líp než většina světové populace?“

Sice jsem žádné odpovědi na svoje otázky nenašel, ale toto přemýšlení mě vedlo jednak k větší vděčnosti Bohu za to, co mám a čeho mě ušetřil, ale také k rozhodnutí žít svůj život skromněji. Uvědomil jsem si, že je mnoho věcí, které nejsou nezbytně nutné k životu a bez kterých se musí obejít většina lidí na světě, takže ze solidarity s nimi bych se bez nich mohl obejít i já.

o. Josef Novotný

Stalo se

V neděli 3. 3. se po mši svaté v 9 hodin uskutečnil v tělocvičně CMCZŠ farní dětský karneval.

Setkání seniorů proběhlo v sobotu 9. 3., kdy byl dostatek času na vykládaní a vzpomínání. Celé setkání bylo zakončeno křížovou cestou.

Během celé postní doby se mohou farníci zúčastnit postní aktivity. V kostele si ze třech různých košíků (pro dospělé, děti nebo mládež) lze náhodně vytáhnout některý z křížků, na nichž jsou napsaná všelijaká předsevzetí či úkoly. Splněné křížky se pak zapichují do Kalvárie.

Po celou postní dobu probíhají vždy v pátek v 17.30 hod. a v neděli v 15.00 hod. křížové cesty. Skupinky farníků, které se rozhodnou vzít si tu kterou křížovou cestu na starost, se zapisují do rozpisu v sakristii.

Postní meditaci na téma Zastavení se sv. Františkem z Assisi a sv. Janem od Kříže uvedlo Graffovo kvarteto a Vladimír Krátký u nás v kostele v neděli 24. 3. v 15.00 hod. (místo křížové cesty). Dobrovolné vstupné bude určeno na potřeby Hospice sv. Alžběty v Brně.

V pátek a v sobotu 29.–30. 3. proběhla ve farnosti duchovní obnova s o. Vlastimilem Kadlecem.

Z pátku 29. 3. na sobotu 30. 3. se konala také iniciativa 24 hodin pro Pána. Náš kostel byl celou noc otevřen pro možnost adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní.

Pokřtěna byla:

16. 3. Leontýna Marie Zavadská

Oddáni byli:

2.3. Diana Hrabova + Erik Kledus

Zesnul: 27. 3. Jindřich Skácel

Stiga Cup

Vítězové Stiga Cupu

foto: Jakub Šebek

Letos se sešlo nejvíce účastníků v kategoriích Sestry & Matky a Otcové (po osmi). Kluky jsme pak rozdělili ne úplně přesně podle věku, ale zohlednili jsme částečně i výkonnostní parametry.

Mezi „Staršími žáky & Kadety“ poněkud překvapivě zvítězil Tom Vavera, který startoval na „divokou kartu“ kvůli svému hendikepu (ruka v sádře). U „Sester & Matek“ i u „Otců“ došlo na pomocná kritéria, pomocí kterých se určil vítěz skupiny, protože Terka s Romankou i Jožka se Zicem měli shodný počet bodů (každý prohrál jen jeden zápas, ale Jožka vyhrál ten vzájemný, což rozhodlo), a Terka s Romankou vzájemný zápas remízovaly, přičemž všechny ostatní zápasy vyhrály, takže musel rozhodnout rozdíl mezi vstřelenými a obdrženými góly, který měla Terka lepší.

V „Lize mistrů“ se hned v prvním zápase potkala Terka s Jožkou (což Jožkovi nebylo moc po chuti a snažil se z nějakého ne zcela zřejmého důvodu ukecat direktoriát turnaje, jestli by to nešlo odložit na pozdější kolo, což se mu ovšem nepodařilo) a za velkého fandění

druhé místo urval pro sebe.

Padl tady návrh zkusit příští rok vymyslet nějaký jiný systém základních skupin, aby v nich pořad nehráli ti stejní proti sobě. Například výkonnostní koše. Direktoriát turnaje to považuje za podnětný nápad, tak kdybyste k tomu někdo měl nějaký návrh či komentář, tak sem s ním!

Jak už bylo oznámeno mailem, prezident FASH USA vyhlásil konkurz na svou prezidentskou funkci, tak zvažte kandidaturu. Konkurz nebude moc složitý – kdo se první přihlásí, ten to bude!

Všem účastníkům děkuje a blahopřeje direktoriát turnaje ve složení:

- Štěpán Tuček – prezident FASH USA (Farní asociace stolního hokeje u Sv. Augustina) a
- Jakub Zico Šebek – ředitel turnaje USA Stiga Cup.

Jakub Šebek

Konečné pořadí Ligy mistrů (skóre, body)

1. Terezka H. (S.&M.)	8:4	9
2. Tom V. (St.Ž.&K.)	5:3	4 (lepší rozdíl gólů)
3. Jožka H. (Ot.)	4:4	4
4. Dan Š. (Ml.Ž.)	3:9	0

P. Kadlec: Nejde o jiný život, ale o jiné srdce!

Mezi řadou kostelů otevřených k celonoční eucharistické adoraci, možnosti svátosti smíření a dalšímu duchovnímu programu v rámci iniciativy 24 hodin pro Pána, která se pravidelně koná v pátek před 4. postní nedělí, nechyběl ani náš kostel sv. Augustina. „Ježíšova slova by nás měla vyvádět z míry,“ zdůraznil P. Vlastimil Kadlec OMI při večerní mši svaté v pátek 29. března, kdy zahájil farní duchovní obnovu, která se stala součástí celosvětové akce vyhlá-

šené Papežskou radou pro novou evangelizaci z podnětu papeže Františka. Exerციátor ji pojal jako pobídku k intimnímu setkání s Pánem s důrazem na uvědomění si darů, které nám postní doba dává. Přítomné, kteří zaplnili všechny lavice, vyběhl také k zamyšlení se nad

P. Vlastimil Kadlec

foto: Vít Horník

vlastním vztahem k Bohu, který se projevuje modlitbou, vztahem k sobě prostřednictvím půstu (např. i postu od slov, jež zraňují) a vztahem k druhému, jehož zrcadlo je almužna. Kéž se díky této postní době „dokážeme na sebe a svůj život, druhé a jejich život dívat pohledem Ježíše, ukřižovaného Ježíše, který byl plný lásky,“ zmínil také P. Vlastimil Kadlec při jedné z meditací. =jo=

Divoký karneval na ostrově Madagaskar

Tématem letošního farního karnevalu byl oblíbený dětský film MADAGASKAR. Tělocvična CMCZŠ se proměnila v divoký ostrov plný nejrůznějších zvířátek, ve kterých se dalo jen stěží rozpoznat skvělé organizátory z řad naší mládeže. O. Josef byl letos opět rafinovaně zamaskovaný a pro zmatení všech se rozhodl vyměnit černou barvu za žlutou. Inu, taškařice to byla veselá a s jistotou lze říci, že si všichni účastníci, velcí i malí, akci opět velice užili. Ostatně, posuďte sami... =kh=

Vzácní hosté na Madagaskaru – princezny a rytíři, čarodějky i trpaslíci – všichni tancují!
foto: Jakub Šebek

Nechyběly ani úkoly – u tygrů se procházelo ohnivým kolem.
foto: Jakub Šebek

Organizátoři maskovaní v divočině – všem patří velký dík!

foto: Jakub Šebek

Farní diář

7. 4.	15.00 hod. Venkovní křížová cesta v Rosicích
13. 4.	14.00 hod. Mše sv. sudělováním svátosti nemocných
14. 4.	15.00 hod. Dětská křížová cesta
5. 5.	Výročí posvěcení kostela

Velikonoce v naší farnosti

14. 4. Květná neděle, svěcení ratolestí – mše svatá v 7.00, 9.00 a 18.00 hod.
 18. 4. Zelený čtvrtek – mše sv. v 18.00 hod., následuje společná adorace
 19. 4. Velký pátek – obřady v 15.00 hod., během dne možnost adorace u Božího hrobu
 20. 4. Bílá sobota – velikonoční vigilie ve 20.30 hod. + agape
 21. 4. Hod Boží Velikonoční – mše svatá v 7.00, 9.00 a 18.00 hod.
 22. 4. Velikonoční pondělí – mše svatá v 8.00 hod.

Předvelikonoční zpovídání:

- Neděle 25. 3.: 15.30–18.30 hod.
 Úterý 27. 3.: 15.00–17.55 hod.
 Středa 28. 3.: 15.00–18.30 hod.
 Čtvrtek 29. 3.: 15.00–17.30 hod.
 Pátek 30. 3.: 9.05–12.00 hod.

Sluníčkový den

Vážení farníci,

jako každý rok, tak i letos bude probíhat sbírka Sluníčkový den nadačního fondu Rozum a Cit pro podporu dětí v pěstounské péči.

Sbírka bude probíhat 25. dubna ve městě Brně. Přispět lze nákupem propagačního předmětu za částku 30 Kč.

U našeho kostela můžete přispět v neděli 28. dubna po každé mši svaté.

Děkuji za podporu, Jitka Nováková, koordinátorka sbírky v Brně

Děje se v diecézi

Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem

Již po 29. se setká otec biskup Vojtěch Cikrle s mladými lidmi z brněnské diecéze. Toto setkání proběhne v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně v sobotu 13. dubna 2019 od 9.00 do 16.00 hodin.

biskupstvi.cz

Světcí z presbytáře: sv. Tomáš z Villanovy

Štědrý dárcce sv. Tomáš z Villanovy se narodil se kolem roku 1487 ve Fuenllana u Villanovy v Kastílii ve Španělsku. Rodiče Tomáše často kárali, když se vracel domů bez kabátu, bos a svačnu rozdával chudým dětem. Jednou přišli žebráci až do domu; nikdo nebyl doma a spížirna byla zamčená. Tomáš tedy pochytil několik kuřat a dal jim je. Pro svou štedrost byl známý i při vysokoškolských studiích a poté, co se stal profesorem. Pro všechny byl vzorem a studenti poznávali, že jeho učenost nepochází jen ze studií, ale je plodem žité víry a lásky ke Kristu, se ctnostmi pokory, kajícími a obětavé lásky k bližním.

Bez vědomí přátel i příbuzných ale vstoupil do kláštera mnichů a poustevníků řádu sv. Augustina v Salamance, kde v roce 1518 přijal kněžské svěcení, krátce nato se stal převorem. Císař Karel V. chtěl ustanovit Tomáše arcibiskupem granadským, ale na úpěnlivé prosby světcovy od toho upustil. Když brzy potom chtěl císař jmenovat jiného kněze arcibiskupem valencijským, sekretář se přeslechl a napsal do ustanovovacího dekretu jméno Tomášovo. Císař viděl v tomto omylu vůli Boží, ale Tomáš povolil teprve, když mu představený hrozil

vyloučením z církve. Do Valencie došel pěšky. Když kanovníci shledali, jak chudý je jejich arcibiskup, darovali mu 4 000 dukátů, aby si mohl pořídit nábytek. Tomáš tyto peníze přijal vděčně, ale ihned je věnoval nemocnici, která nedávno před tím vyhořela. Jako arcibiskup měl ročně příjmů 18 000 zlatých, Tomáš spotřeboval sotva pětinu pro sebe, své úřednictvo

a služebnictvo; všechno ostatní rozdával na dobré účely. Za celý čas svého úřadování si dal Tomáš údajně ušít jen dvě nové kleriky.

Kázání Tomáše nacházela v srdcích posluchačů velkou odezvou, mluvil prostě, s velkou vážností a bez prudkých emocí. Posluchače vedl do Boží náruče a s láskyplným citem svolával na hříšníky Boží milosrdenství. To, co říkal, zároveň prožíval, proto míval na kazatelně v očích slzy a pro dojetí dělal pauzy. Mezi jeho dary bývá uváděno rozeznávání duchů, poznávání smýšlení druhých i prorocké charisma.

Zemřel o svátku Narození Panny Marie 8. 9., kdy si jej církev připomíná, poté co ho Alexandr VII. v roce 1658 svatořečil.

=jo=

Zdroj: catholica.cz, santiebeati.it

Postní meditační pořad

Otřetí neděli postní odpoledne jsme se s manželem zúčastnili v našem kostele meditačního pořadu Graffova kvarteta. Vyslechli jsme si duchovní poezii od španělského mystika sv. Jana od Kříže a sv. Františka z Assisi v podání Vladimíra Krátkého, který velice civilně a přitom se zaujetím četl texty známé i méně známé, hluboké a meditativní. Zároveň uváděl skladby, které se s poezií střídaly. Kvartety od W. A. Mozarta, S. Barbera, W. Schulze a V. Nováka. Velice zajímavou skladbou byl Smyčcový kvartet č. 2 „Franziskus“ od současného vídeňského skladatele Wernera Schulze, který byl inspirován životem svatého Františka z Assisi. Podle slov primárie kvarteta Štěpána Graffeho je Werner Schulze (1952) významný rakouský hudební skladatel, emeritní profesor kompozice

na vídeňské Universität für Musik und darstellende Kunst. V jeho tvorbě zaujmají důležité místo dva smyčcové kvartety, které zkomponoval pro Graffovo kvarteto. Premiéry obou děl zazněly v Praze. 1. smyčcový kvartet soubor poprvé uvedl v roce 2009 ve Dvořákově síni Rudolfiny, 2. smyčcový kvartet „Franziskus“ měl premiéru v roce 2013 na hudebním festivalu EuroArt v sále B. Martinů v Lichtenštejnském paláci. Byli jsme potěšeni, že autor byl v kostele osobně přítomen. Pánové hráli nádherně, a když dozněla závěrečná skladba Fuga ze smyčcového kvartetu D dur od Vítězslava Nováka, byli jsme naplněni vděčností, že jsme mohli prožít takovou postní krásu.

Dobrovolné vstupné bylo věnováno na potřeby Hospice sv. Alžběty v Brně.

Marta Laudátová